

Wśród Nas

TYGODNIK PARAFII PRZEMIENIENIA PAŃSKIEGO
W POLANIE ROK XVII 2009 NR 7 (520)

15 luty 2009
VI NIEDZIELA ZWYKŁA
Rok B

Chcę, bądź oczyszczony!

(Mk 1,40-45)

Pewnego dnia przyszedł do Jezusa trędowaty i upadając na kolana, prosił Go: Jeśli chcesz, możesz mnie oczyścić. Zdjęty litością, wyciągnął rękę, dotknął go i rzekł do niego: Chcę, bądź oczyszczony! Natychmiast trąd go opuścił i został oczyszczony. Jezus surowo mu przykazał i zaraz go odprawił, mówiąc mu: Uważaj, nikomu nic nie mów, ale idź pokaż się kapłanowi i złóż za swe oczyszczenie ofiarę, którą przepisał Mojżesz, na świadectwo dla nich. Lecz on po wyjściu zaczął wiele opowiadać i rozgłaszać to, co zaszło, tak że Jezus nie mógł już jawnie wejść do miasta, lecz przebywał w miejscach pustynnych. A ludzie zewsząd schodzili się do Niego.

ZŁOTA MYŚL

Poszukiwanie samego siebie, odkrycie życia, by żyć tym, co odpowiada najgłębszym potrzebom, może być najpotężniejszą bronią w walce z chorobą.

Lawrence Le Shan

Oroędzie Benedykta XVI na Światowy Dzień Chorego

Drodzy bracia i siostry,
Z okazji przypadającego 11 lutego, we wspomnienie liturgiczne Matki Bożej z Lourdes Światowego Dnia Chorego wspólnoty diecezjalne zgromadzą się wokół swych biskupów na modlitwę, by zastanowić się i podjąć inicjatywy uwrażliwiające na rzeczywistość cierpienia. Obchodzony obecnie Rok św. Pawła daje nam stosowną okazję, by wraz z apostołem Pawłem rozważyć fakt, że: „jak obfitują w nas cierpienia

Chrystusa, tak też wielkiej doznajemy przez Chrystusa pociechy” (2 Kor 1,5). Duchowa łączność z Lourdes przywodzi nam ponadto na myśl macierzyńską troskę Matki Jezusa o braci swego Syna, „pielgrzymującymi jeszcze i narażonymi na niebezpieczeństwa i trudy, dopóki nie zostaną doprowadzeni do szczęśliwej ojczyzny” (Lumen gentium, 62).

W bieżącym roku uwagę naszą kierujemy szczególnie ku dzieciom, stworzeniom najłabszym i bezbronnym, a pośród nich ku dzieciom chorym i cierpiącym. Są wśród nich małe istoty ludzkie, noszące w swym ciele skutki chorób wywołujących kalectwo, a także te, walczące z chorobami ciągle jeszcze nieuleczalnymi, pomimo postępu medycyny oraz pomocy wybitnych naukowców i pracowników służby zdrowia. Są dzieci zranione na ciele i duszy wskutek konfliktów i wojen oraz niewinne ofiary nienawiści bezmyślnych osób dorosłych. Są „dzieci ulicy” pozbawione rodzinnego ciepła i pozostawione samym sobie, a także nieletni zbezczeszczeni przez ludzi niegodziwych, gwałcących ich niewinność, powodujących w nich uraz psychiczny, która naznaczy je na całe życie. Nie możemy też zapomnieć o niezliczonej rzeszy nieletnich umierających z pragnienia, głodu, braku opieki lekarskiej, jak też o małych wygnańcach i uchodźcach ze swej ziemi, którzy wraz z rodzicami szukają lepszych warunków życia. Wszystkie te dzieci podnoszą niemy krzyk bólu, odwołujący się do naszych sumień jako ludzi i jako wierzących.

Wspólnota chrześcijańska, nie mogąc pozostać obojętna wobec tak dramatycznych sytuacji, poczuwa się do przemożnego obowiązku interwencji. Kościół bowiem, jak napisałem w encyklice „Deus Caritas est” – „jest rodziną Bożą w świecie. W tej rodzinie nie powinno być nikogo, kto cierpiałby z powodu braku tego, co konieczne” (25,b). Pragnę więc, aby także Światowy Dzień Chorego stwarzał wspólnotom parafialnym i diecezjalnym okazję do pełniejszego uświadomienia sobie, że są „rodziną Bożą” i zachęcał je do uwidaczniania we wioskach, dzielnicach i w miastach miłości Pana, która wymaga, „aby w Kościele jako rodzinie żaden z jej członków nie cierpiał, gdy jest w potrzebie” (tamże). Świadectwo miłości stanowi część życia każdej wspólnoty chrześcijańskiej. Kościół od samego początku przekładał zasady ewangeliczne na konkretne gesty, jak o tym czytamy w Dziejach Apostolskich. Dziś, zważywszy na zmienione warunki opieki lekarskiej, odczuwana jest potrzeba jeszcze ściślejszej współpracy między pracownikami służby zdrowia działającymi w

różnych instytucjach zdrowotnych a obecnymi na danym obszarze wspólnotami kościelnymi. W tej perspektywie znajduje pełne potwierdzenie wartość pewnej instytucji związanej ze Stolicą Apostolską, jaką jest Szpital Pediatriczny Dzieciątka Jezus, obchodzący w tym roku 140-lecie istnienia.

Ale chodzi o coś więcej. Ponieważ chore dziecko należy do rodziny, która dzieli jego cierpienia, często znosząc wielkie niedogodności i trudy, wspólnoty chrześcijańskie muszą także poczuwać się do pomagania rodzinom dotkniętym chorobą syna lub córki. Za przykładem Miłosiernego Samarytanina potrzebni są ci, którzy pochylają się nad osobami tak ciężko doświadczanymi i potrzebne jest wspieranie ich konkretną solidarnością. W ten sposób przyjęcie i dzielenie cierpienia przekłada się na użyteczne wsparcie dla rodzin chorych dzieci, tworząc wśród nich klimat pogody i nadziei, aby odczuwały one wokół siebie obecność szerszej rodziny braci i sióstr w Chrystusie. Współczucie Jezusa dla płaczu wdowy z Nain (por Łk 7,12-17) i błagalnej modlitwy Jaira (por Łk 8,41-56) stanowią między innymi niektóre pozytywne punkty odniesienia, aby uczyć się udziału w chwilach udręk fizycznych i moralnych tak wielu doświadczanych rodzin. Wszystko to zakłada miłość bezinteresowną i hojną, odzwierciedlenie i znak miłosiernej miłości Boga, który nigdy nie porzuca swoich dzieci w godzinie próby, lecz nieustannie dostarcza im niezwyklej mocy serca i umysłu, by mogły odpowiednio stawić czoła trudnościom życia.

Codziennie poświęcenie i nieustanne zaangażowanie w służbie chorych dzieci stanowią wymowne świadectwo umiłowania ludzkiego życia, zwłaszcza życia osób słabych i całkowicie uzależnionych od innych. Z całą mocą trzeba mianowicie potwierdzić bezwzględność i najwyższą godność każdego ludzkiego życia. Z upływem czasu nie zmienia się nauczanie nieustannie głoszone przez Kościół, że ludzkie życie jest piękne i należy je przeżywać w pełni także wtedy, gdy jest słabe i otoczone tajemnicą cierpienia. Nasz wzrok powinniśmy skierować ku Ukrzyżowanemu Jezusowi: umierając na Krzyżu chciał On dzielić cierpienie całej ludzkości. W Jego cierpieniu w imię miłości dostrzegamy najwyższy współudział w bólu chorych maleństw i ich rodziców. Mój czcigodny poprzednik, Jan Paweł II, który zwłaszcza u schyłku swego życia dał wspaniały przykład cierpliwego przyjmowania cierpienia napisał: „Na Krzyżu znajduje się «Odkupiciel człowieka», Człowiek boleści, który przyjął na siebie cierpienia fizyczne i moralne ludzi wszystkich czasów, aby w miłości mogli

odnaleźć zbawczy sens swych cierpień i wartościowe odpowiedzi na wszystkie swe pytania” (31).

Pragnę wyrazić swe uznanie i zachętę organizacjom międzynarodowym i krajowym, troszczącym się o chore dzieci, zwłaszcza w krajach ubogich i które wielkodusznie, z poświęceniem wnoszą swój wkład w zapewnienie im właściwej i serdecznej opieki. Kieruję jednocześnie stosowny apel do odpowiedzialnych poszczególnych państw, aby zwiększano ochronę prawną i środki na rzecz chorych dzieci i ich rodzin. Zawsze, a tym bardziej gdy w grę wchodzi życie dzieci, Kościół ze swej strony gotów jest do szczerzej współpracy dążąc do przekształcenia całej cywilizacji ludzkiej w „cywilizację miłości” (por. Salvifici doloris, 30).

Na koniec chciałbym wyrazić duchową bliskość z wami wszystkimi, drodzy bracia i siostry cierpiący z powodu wszelkich chorób. Serdecznie pozdrawiam tych, którzy wam pomagają: biskupów, kapłanów, osoby konsekrowane, pracowników służby zdrowia, wolontariuszy i tych wszystkich, którzy z miłością poświęcają się leczeniu i łagodzeniu cierpień osób dotkniętych chorobą. Szczególne pozdrowienie kieruję do was, drogie dzieci chore i cierpiące: papież obejmuje was ojcowską miłością, wraz z waszymi rodzicami i rodzinami i zapewnia was o szczególnej pamięci w modlitwie, zachęcając was do ufania w macierzyńską pomoc Niepokalanej Maryi Panny. Rozmyślaliśmy o niej raz jeszcze podczas Świąt Bożego Narodzenia, gdy z radością obejmowała w ramionach Syna Bożego, który stał się Dzieciątkiem. Przyzywając nad wami i każdym chorym macierzyńskiej opieki Najświętszej Dziewicy, Uzdrawienia Chorych, wszystkim z serca udzielam specjalnego Apostolskiego Błogosławieństwa.

Watykan, 2 lutego 2009

Ważna informacja !!!

Podaruj 1% podatku na naszą Szkołę w Polanie.

Zrób to bez jakichkolwiek obaw. Wpłata 1% podatku jest obywatelskim przywilejem.

Wynika z obowiązującego prawa. Gest ten ma poparcie Ministerstwa Finansów,

Ministerstwa Sprawiedliwości oraz Urzędów Skarbowych.

Jak przekazać 1% podatku na rzecz organizacji pożytku publicznego dla Zespołu Szkół Salezjańskich w Polanie ?

Można to uczynić za pośrednictwem :
Społeczno-Oświatowe Stowarzyszenie Pomocy Pokrzywdzonym i Niepełnosprawnym "Edukator" - Łomża

**Nazwa: SPOŁECZNO-
OŚWIATOWE
STOWARZYSZENIE POMOCY
POKRZYWDZONYM I
NIEPEŁNOSPRAWNYM
"EDUKATOR"**

KRS: 000048046

Ważne!!!

O dokonanej deklaracji prosimy koniecznie powiadomić:

- Zespół Szkół Salezjańskich w Polanie
38- 709 Polana 67,
- tel. 013 461 90 10
- e-mail: szkola@polanasdb.pl

W treści powiadomienia podać: imię i nazwisko oraz miejscowość i koniecznie Urząd Skarbowy gdzie został złożony Pit rozliczeniowy

Serdecznie Dziękujemy!!!!

Dyrekcja, Grono Pedagogiczne i uczniowie
wraz z rodzicami

Konto naszej szkoły: 90 8642 1012 2003 1306
6034 0002

**Przełącz tę informację swoim
krewnym, znajomym i przyjaciółom.**

TO NIC NIE KOSZTUJE

Przekazanie 1% w żaden sposób nie zwiększa kwoty podatku, natomiast powoduje, że 99% należnego podatku trafia do budżetu Państwa, a 1% do organizacji pożytku publicznego. Możliwość przekazania 1 % nie jest ulgą podatkową. Jest to przywilej, dzięki któremu każdy może samodzielnie zdecydować na co konkretnie zostanie przeznaczona część jego podatku.

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

6 NIEDZIELA ZWYKŁA 15.02.2009

Wstęp do Mszy świętej: Tak jak trędowaty z dzisiejszej Ewangelii przychodzimy do Ciebie Jezu i wołamy: Panie „jeśli chcesz możesz mnie oczyścić”. Jednak, czy na tyle jest nasza wiara wystarczająca, abyś dokonał przemiany naszych serc? Czy my wierzymy, że Jezus Chrystus naprawdę może sprawić, że staniemy się nowymi ludźmi, przejdziemy ze śmierci do życia?

Prośmy Jezusa, aby oczyścił nas z trądu niewiary, która zatruwa naszą duszę. Uwolnij nas również z grzechów „samolubstwa i nienawiści, z epidemii przekleństw i bezwstydu, z powodzi kłamstwa i oszczerstw”, które zabijają i niszczą nas i naszych najbliższych.

Podczas tej Eucharystii wyznajmy Chrystusowi nasze ograniczenia i słabości, wierząc, że tylko On może nas oczyścić i uzdrowić.

1. Dziś przeżywamy **VI niedzielę zwykłą**.
2. W **czwartek** po Mszy świętej o **godz. 16.00 Adoracja Najświętszego Sakramentu** wspólnoty dla Intronizacji Najświętszego Serca Jezusowego. Wszystkich Parafian serdecznie zapraszamy do wspólnej naszej modlitwy.
3. Składamy serdeczne „**Bóg zapłać**” za sprzątanie kościoła Paniom: Bogusławie Janiszek i Krystynie Dzik. Na przyszły tydzień prosimy Panie: Dorotę Łusyganicz i Karolinę Smoleńską.
4. **Intencje mszalne:**

Niedziela (15.02)	- godz. 8 ⁰⁰ Za Parafian
	- godz. 11 ⁰⁰ + Zofia Lupa
Czwartek	- godz. 16 ⁰⁰ +Bronisława Oskorip i zmarłych rodziców.
Niedziela (22.02)	- godz. 8 ⁰⁰ + Józef Krakowski.
	- godz. 11 ⁰⁰ + Tomasz Hermanowicz w 7 r. śm i + Zdzisław

W tym tygodniu imieniny obchodzą : Konrad Farań, Małgorzata Plucińska, Marta Majewska, Marta Stępniewska. Zapraszamy Solenizantów na Mszę św. w **piątek** na **godz. 16.00** podczas której modlić się będziemy w ich intencji.

*****

Redaguje zespół: ks. Stanisław Lasak, Karolina i Witold Smoleńscy